

Davor Grčić, posebno je rado isticao Hajdukovu generaciju iz sezone 1954./55., kada su "bijeli" postali superiorni prvaci Jugoslavije.

Bile je to doista velika momčad: Beara, Kokeza, Broketa, L. Grčić, D. Grčić, Luštica, Rebac, Vukas, F. Matošić, Vidošević, Šenauer.

Gaga je u momčadi Hajduka igrao na mjestu centarhalfa, a u početku karijere i braniča. Zajedno s njim, u momčadi Hajduka jedno vrijeme je igrao i njegov stariji brat Lenko, pa su braća Grčić uz Lušticu tvorili Hajdukovu half liniju.

Davor Grčić je poslije Hajduka igrao još u Austriji za Sturm, u Njemačkoj za Wolfsburg i Radenthal, a spremao se i za odlazak u Južnu Afriku, ali nije dobio dozvolu.

Potom je otvorio kafić, bar Balun iz Lože na splitskoj Pjaci, koji je godinama bio kulturno mjesto sastanaka i beskrajnih čakula o balunu, ali i drugim splitskim dogodovštinama.

Posebno je volio i hvalio Hajdukovu legende Bearu, Franu Matošića i Vukasa. Za legendarnog vratara je tvrdio kako je bio bolji od slavnog Rusa Jašina ili Gianluigija Buffona, a da je Vukas bio u rangu Maradone i Messija. Od trenera posebno je cijenio Luku Kaliternu...

Kao legendarni kapetan momčadi, dobitnik je Zlatne Hajdukovu kapetanske trake, jednog od najvećih klupskih priznanja. Ove, 2012. godine dobio je Osobnu nagradu Grada Splita.

Davor Grčić, preminuo je u Splitu, 12. rujna 2012. godine i sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac. (jg)

BRANKO KRALJ

(Zagreb, 10. ožujka 1924. - Zagreb, 18. prosinca 2012.)

U Zagrebu, je 18. prosinca 2012. umro proslavljeni vratar Dinama i reprezentacije Jugoslavije, Branko Kralj. Bio je vrhunski vratar, koji zbog pojave velikog Vladimira Beara nikada nije dobio pravu šansu na голу državne reprezentacije.

Rođen je u Zagrebu, 10. ožujka 1924. godine. S nogometnom loptom se družio od dječakih dana. Za njom je jurio po poljanama Trešnjevke, zajedno sa svojim vršnjacima, kada god su imali slobodnog vremena. Kasnije, u srednjoj školi, postao je rukometni vratar. Na jednoj od učeničkih utakmica zapazio ga je Bogdan Cuvaj, poznati nogometni trener i član uprave Concordije i pozvao ga da pristupi juniorskoj selekciji ove momčadi. On je prihvatio poziv i 1937. godine postao njihov član.

Prvi trener u Concordiji bila mu je Zdenka Kunšten, tada istaknuta igračica hazene. Kao rukometni vratar branio je Kralj u Građanskom, a zatim i u Concordiji gdje je istovremeno bio rezerva Zvonimiru Monsideru. Samo povremeno i rijetko je branio za seniorsku momčad Concordije.

Rukomet je sasvim napustio 1950. godine i potpuno se posvetio nogometu. Prije nego je otišao iz rukometa, bio je i rukometni reprezentativac Jugoslavije... Ona veća, nogometna vrata, isprva je branio u zagrebačkim klubovima Amater i Milicioner. Kada je došlo do spajanja Amatera, Slobode i Tekstilca, nastao je novi klub pod imenom Borac. Kralj je uspješno nastupao za Borac koji je 1950. godine postao drugoligaš. Uskoro Borac postaje prvligaš, a Branko Kralj siguran je čuvar mreže. Borac kasnije mijenja ime u Zagreb.

U ljeto 1952. godine Branko Kralj pristupa Dinamu. U to vrijeme Dinamo je imao već tri odlična vratara: Branka Stinčića, Vladimira Majerovića i Slavka Arnerija. Dolaskom Kralja u Dinamo, Arneri napušta plave, pa su u konkurenciji za dres s brojem jedan ostali Majerović, Stinčić i Kralj, koji se u sezoni 1952./53 često mijenjaju na голу.

U prvenstvenoj sezoni 1953./54., Branko Kralj preuzima primat, postaje prvi vratar i brani u vrhunskoj formi, a Dinamo po drugi put osvaja naslov prvaka Jugoslavije. Od 1954. do 1955. godine Branko Kralj tri puta nastupa za reprezentaciju Jugoslavije. Debitirao je u prijateljskoj utakmici protiv reprezentacije Turske u Sarajevu, 17. listopada 1954. godine kada je Jugoslavija pobijedila sa 5:1., a Kralj je u 66. minuti na голу zamijenio Bearu. Posljednji put dres reprezentacije nosio je također u prijateljskoj utakmici, ovog puta u Dublinu, 19. listopada 1955. protiv domaćina Republike Irske u utakmici u kojoj je Jugoslavija pobijedila domaćina sa 4:1 (tad je umjesto Beara, ušao u igru u 85. minuti). Vrijedno je spomena da je i u drugoj od ukupno tri utakmice koliko je Branko Kralj branio za reprezentaciju Jugoslavije na голу zamijenio Bearu. Dakle, tri nastupa za reprezentaciju, tri ulaska u igru umjesto Beara.

Sudionik je Svjetskog nogometnog prvenstva 1954. godine u Švicarskoj.

Branko Kralj je u tandemu sa Bearom bio standardan član reprezentacije. Beara je tad bio zasigurno jedan od najboljih vratara svijeta, pa je Kralj bio vječita rezerva. Ostat će zapamćeno da je Kralj bio rezerva Beari čak 33 puta!

Kada je imao svoj dan i bio u punoj formi, popularni King (kako su ga zvali) bio je gotovo nesavladiv. Zbog jedne teže ozljede, nakon 165 utakmica za Dinamo povukao se s nogometnog terena 1957. godine i prepustio gol Dinama tada mladom Gordanu Iroviću, koji je nastavio tradiciju odličnih čuvara mreže Dinamova gola.

Kralj se potom posvetio poslu u privredi, jer je po struci bio diplomirani ekonomist. Istovremeno, nastavio je i s nogometnim aktivnostima i u Dinamu je obnašao razne dužnosti. Bavio se i sportskim novinarstvom i publicistikom te objavio knjige: „Vratari koji se pamte“ i „Sa Dinamom na četiri kontinenta“.

Mnogi ljubitelji nogometa ne znaju da je Kralj bio veliki ljubitelj glazbe. Bavio se jazzom svirajući na usnoj harmonici. Imao je i svoj orkestar u kojem je maestralno svirao. Snimio je preko deset ploča, kao i CD s poznatim zagrebačkim solistima. Snimao je i glazbu za razne igrane i crtane filmove. Uz to, gajio je i ljubav prema tehničkoj kulturi. Bio je organizator i član Narodne tehnike Hrvatske preko 60 godina. Kao inovator, proglašen je počasnim predsjednikom Hrvatske zajednice tehničke kulture. Dobio je i naziv viteza Belgijskog kraljevstva za inovacije.

Branko Kralj, sahranjen je na zagrebačkom groblju Mirogoj. (jg)

